

16 Μαρτίου 2022

Τι πρέπει να λέμε όταν η Ιερά εξομολόγηση φτάσει στο τέλος της..

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη](#)

Τι πρέπει να λέμε όταν η Ιερά εξομολόγηση φτάσει στο τέλος της και σε ποιες περιπτώσεις δεν ισχύει η συγχωρητική ευχή που μας διάβασε ο ιερέας;

Όταν η Ιερά εξομολόγηση φτάσει στο τέλος καλό είναι να λέμε πάντα τη φράση «ίσως ξέχασα κάποιες αμαρτίες» έτσι ώστε εάν έχουμε παραλείψει να αναφέρουμε κάποια αμαρτήματα, είτε από αμέλεια, είτε επειδή απλά δεν τα θυμηθήκαμε τη στιγμή εκείνη, να συμπεριληφθούν και αυτά προς το παρόν στην Εξομολόγησή μας, με την προοπτική φυσικά να τα αναφέρουμε την επόμενη ή μία από τις επόμενες φορές που θα Εξομολογηθούμε.

Και για να μην ξεχνάμε τις αμαρτίες μας μέχρι να φθάσουμε στον Ιερέα για την Εξομολόγηση (κάτι που μπορεί να μας συμβεί ακόμα και κατά τη διάρκεια του Μυστηρίου), οι Πνευματικοί Πατέρες συνιστούν να προετοιμαζόμαστε με επιμέλεια και να τις σημειώνουμε σε ένα χαρτί από πριν, όταν κάποιες στιγμές της ημέρας μας έρχονται στο μυαλό, διότι μόνο έτσι θα κατορθώσουμε να τις διατηρούμε ακέραιες (σε ποσότητα και περιεχόμενο), έως τη στιγμή της Εξομολογήσεως που θα τις διαβάσουμε στον Πνευματικό μας Πατέρα.

Επίσης πρέπει πάντοτε να θυμόμαστε εκείνο που οι Άγιοι της Πίστεώς μας, επισημαίνουν με έμφαση: «Εάν κάποιος άνθρωπος αποκρύψει ηθελημένα από τον Πνευματικό του κατά την ώρα της Εξομολόγησης, έστω και ένα από τα αμαρτήματά του, τότε δεν συγχωρείται κανένα από όλα τα υπόλοιπα που Εξομολογήθηκε, ακόμα και εάν έχει λάβει για αυτά από τον Ιερέα την Ευχή της Συγχώρησης».

Κι αυτό συμβαίνει διότι ο Θεός μας Καλεί να μετανοήσουμε και να θεραπευθούμε από όλα μας τα αμαρτήματα και όχι μόνο από ένα επιλεκτικό μέρος αυτών, μέσα από μία ειλικρινή και συνολική παραδοχή της ενοχής μας που θα καταθέσουμε κατά τη διάρκεια του Μυστηρίου, έτσι ώστε να Αποδεχθεί τη μετάνοιά μας και να μας Καθαρίσει από ο,τιδήποτε το αμαρτωλό και ζημιογόνο (για τις ψυχές μας) πράξαμε.

Τέλος, πρέπει να κατανοήσουμε πως ο άνθρωπος παρουσιάζει ελαφρυντικά αλλά και ενοχοποιητικά στοιχεία, τα οποία απορρέουν μέσα από κάθε άσχημη πράξη της ζωής του. Μόνο όμως αν αγνοήσει τα ελαφρυντικά και ασχοληθεί σοβαρά με τα ενοχοποιητικά, μπορεί να σωθεί.

Η απαλλαγή από τις αμαρτίες μας πρέπει να γίνει σταδιακά και σίγουρα δεν είναι υπόθεση που διεκπεραιώνεται από τη μια μέρα στην άλλη. Δεν μπορούμε να ανέβουμε με ένα σάλτο το βουνό. Χρειάζεται επίμονη, εντατική και χωρίς απελπισία προσπάθεια, η οποία πρέπει απαραίτητως να στηρίζεται στην προσευχή, τη νηστεία, τη Μελέτη της Αγίας Γραφής, την Εξομολόγηση, τη Θεία Κοινωνία (όποτε φυσικά μας το επιτρέψει ο Πνευματικός μας) και τον τακτικό Εκκλησιασμό, όλα αυτά πάντοτε σε συνδυασμό με τη δική μας θέληση.

Αυτό άλλωστε είναι που Θέλει να Βλέπει από εμάς ο Θεός: Την αληθινή προσπάθεια και την ειλικρινή διάθεσή μας για μετάνοια.

Μόνο έτσι θα μας Ενισχύσει με τη Χάρη Του και θα μας Ανοίξει το Δρόμο για τη Βασιλεία Του.

Πηγή: iellada.gr